

Van bij onze vrienden ...

Bruxelles cité wallonne ?

Voor wie hem nog niet zou kennen: Mark Elchardus is professor sociologie aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB) en werd wel eens beschouwd als de ideoloog van de SP.a. Zo'n beetje zoals Flup Moustache dat vroeger was voor de PS. In een recent opiniestuk in Knack schrijft Elchardus dat Brussel Frans spreekt, stemt zoals Wallonië en dan ook bij dat gewest hoort. Dat is een beetje kort door de bocht. Frans mag dan nog steeds de lingua franca zijn in Brussel, het is niet meer de taal die de meerderheid van de bevolking er thuis spreekt. En van Brussel dan maar meteen een Waalse stad maken is vererover. Het is bedrieglijk en ik heb er al eens meer over geschreven, maar de zgz 'Communauté Wallonie-Bruxelles is een naam die men enkele jaren geleden heeft uitgevonden en die in feite verwijst naar de Franse Gemeenschap in dit land. Het is echter een onwettige benaming die niet in de Belgische Grondwet vast ligt. Brussel kan op zichzelf niet bestaan. De laatste staatshervorming kwam er, omdat de stad nog maar eens geld tekort had en niet Wallonië, maar Vlaanderen daarvoor weer eens mocht bijspringen. Wallonië kan zichzelf niet eens onderhouden, laat staan een stad als Brussel. Er zijn voorbeelden genoeg om erop te wijzen dat Brussel boven zijn stand leeft, met o.m. haar negentien baronieën en haar zes politiezones, terwijl het tegelijk stad én gewest is. Verder maakt men al jaren mee dat zelfs Brusselse Vlamingen er amper nog in slagen een vrije schoolkeuze te maken voor hun kinderen. Die scholen staan nl ook op het verlanglijstje van de Brusselse niet-Vlamingen en barsten uit hun voegen. Wij, Vlamingen, klagten nogal over ons onderwijs, maar het is nog altijd stukken beter dan het Franstalig onderwijs, zeker in Brussel. Een bewijs daarvan kregen we zopas nog in Vorst, waar men een Franstalige basisschool sluit o.w.v. te weinig kinderen... Die Elchardus is een zoveelste Vlaamse nestvervuiler, die als geleerde, maar niet slimme universiteitsprofessor beter zijn mond zou houden over communautaire kwesties. En dan maar verwonderd zijn dat de socio's in Vlaanderen een wegkwijnende groep aan het worden zijn. -- En dan nog dit. Zoals enkele lezers reeds meldden bij mijn vorige blog, heb ik ook gezien en gehoord hoe Katleen Van Brempt ('die 'geit' uit Antwerpen', zoals onze Jean ze typeerde), zich neerbuigend uitliet over de mogelijke opvolgster van Jean-Claude Juncker, nl Ursula von der Leyen, tot nu toe al een paar legislaturen minister van Defensie in Duitsland. 'Ze had er nog nooit van gehoord', zei Schuddekopke. Wie zou er buiten Antwerpen ooit van Katleen Van Brempt gehoord hebben, alhoewel die al 14 jaar royaal haar zakken vult bij de E.U.?

04-07-2019

Het waarom van de pauzeknop

Er is in het politieke nieuws van de laatste week nogal wat heisa geweest over het feit dat De Wever in de gesprekken over de vorming van een nieuwe Vlaamse regering de pauzeknop heeft ingedrukt en dat er dus de eerste weken op dat gebied niet veel meer zal gebeuren. Een van de redenen zou zijn dat hij er even tussenuit trekt voor het bijwonen van een congres over drugsbestrijding die plaats vindt in Colombia. Als burgemeester van Antwerpen, met een haven die meer dan zijn deel krijgt in de drugstrafiek, is hij daar wel op zijn plaats. Maar dat is niet de kern van de zaak. Het belangrijkste wat er nu hier op het spel staat is, dat men op federaal vlak zou kunnen komen tot een overwegend linkse regering zonder meerderheid in Vlaanderen. Dat kan alleen als zowat alle francofone partijen er aan zouden meedoen, plus enkele Vlaamse die momenteel ook in aanmerking komen voor de Vlaamse deelregering. Dat zou voor Vlaanderen een zeer slechte zaak zijn, ongeacht hoe men tegen De Wever en zijn N-VA aankijkt. Het is dan ook wenselijk dat er geen nieuwe Vlaamse deelregering komt zolang er geen nieuwe federale is. Voor Vlaanderen is dat geen ramp, want de huidige Vlaamse ploeg heeft een meerderheid in het eigen parlement en kan – als enige regering na 26 mei – feitelijk normaal functioneren. Ze kan zelfs als regering van lopende zaken een nieuwe begroting opstellen, iets waartoe de huidige ontslagnemende federale regering van lopende zaken niet in staat is. Op federaal vlak mag onze nationale Charel dan wel vertrekken naar Europa (hij wordt dan onze Euro Charel), maar dat is pas vanaf 1 december en wat er overblijft van zijn ontslagnemende Zweedse coalitie moet tegen einde oktober bij Europa – dus nog vóór hij vertrekt – wel haar nieuwe begroting (met momenteel een miljardengat) indienen. Het zou een blamage zijn, mocht de nieuwe president van Europa er niet in zou slagen in eigen land orde op zaken te stellen...

Het land dat men niet meer zou uitvinden

Patrick Dewael mag dan in de Waalse media 'de redder des vaderlands' genoemd worden, hij zal hoogstens de redder van de voorlopige minderheidsregering van lopende zaken worden. België wordt stilaan een hopeloos geval. Het staat momenteel op plaats 52 van de Wereldbank index over de aantrekkelijkheid van ondernemingsinvesteringen en 21ste op de lijst i.v.m. concurrentiekracht van de World Economic Forum. Slechts twee op de drie arbeidsgeschikte personen is hier aan het werk. Op de lijst voor wat de overheid zijn burgers teruggeeft van hun belastingen staan wij op de 15de plaats in Europa. De hier aangehaalde cijfers zijn weer wel voor heel België, niet apart voor de regio's die een ander beeld zouden weergeven. Hét probleem blijft dat dit land in werkelijkheid twee staten zijn, waarbij Vlaanderen er op bijna alle gebied beter voor staat dan België, maar dat voordeel ziet verdampen doordat het gekoppeld blijft aan het armlastige, maar politiek overroepen Wallonië en daar niets voor terug krijgt.. Hoe men het ook draait of keert, ooit zal dit land gesplitst worden. Vlaanderen en Wallonië groeien steeds verder uit elkaar. Die evolutie blijft aanhouden en is niet tegen te houden. Een onafhankelijk Vlaanderen is geen fata morgana meer, zoals 'Brouckie' het recentelijk nog probeerde voor te stellen. Wij hebben bijna alles wat een natiestaat hebben moet: een eigen grondgebied met vastgelegde grenzen, een gemeenschappelijke taal, een vlag, een volkslied, een eigen regering, een eigen parlement. We beschikken over een handvol zeehavens aan de drukst bevaren zee ter wereld en een luchthaven die wereldwijd bekend is. Waar wachten de traditionele 'Vlaamse' partijen nog op? Wat dan met Wallonië? Dat is niet ons maar hun probleem. De 'Fédération Bruxelles-Wallonie' bestaat zelfs grondwettelijk niet eens en is niet in staat zichzelf te onderhouden, maar heeft wel de pretentie dit land te leiden, desnoods met een minderheid in Vlaanderen, dat blij zou moeten zijn de kosten te mogen blijven dragen. Als er geen andere volwaardige oplossing komt, dan moeten we desnoods nog maar eens regionaal gaan stemmen, met het afschaffen van het cordon sanitair en het voortbestaan van dit België als inzet. Dan zullen het de kiezers zijn en niet langer de politieke partijen die al dan niet zullen beslissen. -- In de marge van bovenstaande, nog dit. Een Vlaamse herverkiezing kan niet vergeleken worden met degene die Theresa May uitschreef. May had toen met haar partij nl al de volstreekte meerderheid in het Britse Lagerhuis en hoefde geen nieuwe verkiezingen uit te schrijven. Onnodig en overmoedig speelde zij in die verkiezing haar meerderheid kwijt. In Vlaanderen hebben de nationalistes die meerderheid (nog) niet en kunnen die dan ook niet verliezen.

03-07-2019, 00:03 Geschreven door

02-07-2019

Waarom geen Vlaamse minderheidsregering?

Voor Peppi Reynders en Kokki Vande Lala is het dan toch geen afstel geworden, wel een derde uitstel tot einde juli. Dat afstel zou er waarschijnlijk wel gekomen zijn, mocht Reynders benoemd zijn geweest zijn tot nieuwe voorzitter van de Raad van Europa. In dat geval kon het informateurschap hem gestolen geworden zijn en men kan hem daarin zelfs niet helemaal ongelijk geven. De Belgische politiek wordt steeds ingewikkelder en weinigen zien daarin nog het bos door de bomen. Met het derde uitstel zitten we al een eind in de grote vakantie en kan het goed zijn dat het informateursduo zal moeten 'overzomeren' zonder veel hoop op succes. Ondertussen wordt het hoe langer hoe duidelijker dat zelfs het vormen van de Vlaamse gewestregering een kwestie van lange adem kan worden, omdat ook Bart De Wever wil afwachten wat het wordt op federaal niveau. Komt daar nog bij dat hij, als burgemeester van Antwerpen, is uitgenodigd op een congres i.v.m. de drugstrafiek, die ook via de Antwerpse haven in de koekenstad welig tiert. Op 14 juli is hij terug en dan zullen er toch knopen moeten worden doorgehakt. Als de traditionele partijen blijven weigeren samen te werken met het Vlaams Belang, dan zou ik ze afdreigen door een Vlaamsnationale minderheidsregering te vormen en – als men die zou boycotten – nieuwe Vlaamse verkiezingen uit te schrijven en de kiezer zelf eens te laten beslissen over het cordon sanitair? Met de precedentes van de herverkiezingen in Bilzen en ... Istanbul voor ogen, zou de schrik er wel eens dik in kunnen zitten bij Markske, Gwendolientje, 'den John' en de 'Calvonisten'.

01-07-2019

Sparen met verlies

Het wordt uitkijken of er deze week iets zal bewegen i.v.m. de vorming van de nieuwe regeringen. Om te beginnen of het duo Reynders-Vande Lanotte er mee verder zal gaan of de informatieopdracht aan Flup zal teruggeven. Verder is er feitelijk maar één zittende regering – de Vlaamse – die de meerderheid zou kunnen behouden. Het lijkt er steeds meer op dat men de kat uit de boom blijft kijken, omdat niemand een pasklare oplossing heeft voor het gat in de begroting en de staatsschuld, twee punten waarop geen enkele partij kan scoren, maar die wel zullen moeten worden aangepakt. Hét probleem met die Belgische schulden is, dat die vanzelf blijven stijgen, ook als men niets zou doen. Dat komt door ons sociaal systeem, de automatische index (die nergens anders nog bestaat) en de vergrijzing die hand over hand toeneemt en waarvoor het opzij gezette spaarpotje van Dehaene door Verhofstadt en hoger vernoemde Vande Lanotte werd opgesoupeerd. Zelfs als straks het huidig gat in de begroting zou gedicht kunnen worden, heeft men daarna opnieuw een gat. Het is en blijft dus een structureel probleem. E.e.a. maakt dat dit land terecht dreigt te komen in een Japanse situatie. Ook dat land kent al enkele decennia een vergrijzing: steeds meer gepensioneerden, niet genoeg geboortes, minder productiviteit, mensen die steeds minder lenen en consumeren, maar wel steeds meer sparen. De bedragen op de Belgische spaarboekjes zijn de laatste 10 jaar verdubbeld, maar door het feit dat de inflatie hoger lag dan de rente, zijn al die spaarders erop achteruit gegaan en hebben ze in die periode 6 tot 7 miljard euro verloren. Men staat er niet meer bij stil, maar inflatie betekent nog altijd geldontwaarding. De lage rente is voor wie spaart dan ook een verdoken vermogensbelasting, de natte droom van links. Of de nieuwe regeringen daaraan iets gaan doen, laat staan voor een oplossing zorgen, is meer dan twijfelachtig. Voeg daar nog bij dat men bij bijna elke nieuwe maatregel ook rekening zal moeten houden met de klimaatafspraken, die het allemaal zeker niet gemakkelijker zullen maken. Er zijn ooit leukere politieke tijden geweest. 01-07-2019, 00:03

30-06-2019

De kringloopwinkelpolitiek

Patrick Dewael wordt Kamervoorzitter, 'Betteke' Homans, ondanks hartproblemen (wie zei daar weer dat ze geen hart had?) zowaar minister-president van Vlaanderen en Wouter Beke federaal minister van Werk en Economie. Allemaal tijdelijk in ontslag nemende regeringen in lopende zaken. Ons politiek bestel lijkt stilaan zo'n beetje op een kringloopwinkel. Bij de benoeming van Dewael kan men zich wel ernstige vragen stellen. De ex van allerlei politieke postjes (Kamervoorzitter, Vlaams minister-president, diverse ministerposten, fractieleider, partijvoorzitter en dan vergeet ik er misschien nog enkele) kreeg alle stemmen uit Wallonië én Vlaanderen, met uitzondering van die van de Vlaamsnationalisten van de N-VA en het VB. Hopelijk is dit geen teken aan de wand voor een nieuwe federale regering zonder meerderheid in Vlaanderen. Het zou het ultieme verraad zijn van de traditionele Vlaamse partijen, die dat later dubbel en dik zouden kunnen bekopen. Wat trouwens Beke betreft, die wordt niet alleen federaal minister, maar blijft ook burgemeester, partijvoorzitter en onderhandelaar bij de besprekingen over de vorming van twee nieuwe regeringen. E.e.a. betekent dat hij zowel lid wordt van de wetgevende als van de uitvoerende macht, hetgeen eigenlijk niet kan, maar in dit geval gedoogd wordt omdat het gaat om een regering in lopende zaken. Peeters' titel van vice-premier gaat naar Koen Geens, die als supertsjeef dan toch het boegbeeld van CD&V zal worden. Echt the right man on the right place in die partij, want dé specialist van het 'ja, maar' en 'enerzijds, anderzijds' en wollige uitleg. Of dat de partij veel vooruit zal helpen, is maar de vraag. – In de marge van bovenstaande, nog dit. In mijn blog van 27 dezer schreef ik nog dat Kris Peeters als Europees lijsttrekker voor CD&V op 26 mei wel 250.000 stemmen behaalde, maar dat dat slechts een kwart was van wat ooit zijn partij- en streekgenoot Leo Tindemans kreeg. Ook bij de vorige stembusgang voor Europa haalde de CD&V-lijsttrekker een dikke 200.000 stemmen meer dan Peeters nu. De uitleg van Peeters dat een volkspartij niet per definitie een grote partij hoeft te zijn, is maar een doekje voor het bloeden.

29-06-2019

Bert de overlever

Bij Actiris, de Brusselse tegenhanger van onze VDAB, zijn ze bevallen van een lumineus idee. Ze willen daar opleidingen voor knelpuntberoepen opstarten voor mensen zonder papieren! Dus voor mensen die illegaal in dit land verblijven, zonder wettige verblijfsvergunning. Gelukkig zijn de reacties van hogerhand eensluidend negatief. Waar zijn we met ons begrip van rechtstaat, als men met zoiets zou beginnen? Er was zelfs e.o.a. kiekenfretter die vertelde dat – volgens hem – men de regels beter zou omdraaien: die mensen eerst opleiden en als ze slagen ze automatisch de Belgische nationaliteit geven! Wat de achtergrond van die mensen is, of ze eventueel al dan niet een strafblad hebben e.d. lijkt daar in Brussel niet meer belangrijk.

E.e.a. zal misschien duidelijker worden, als men weet dat de voorzitter van het beheerscomité van dat Actiris niemand minder is dan fantast Bert Anciaux. 'Bert den bleiter', zoals hij bekend stond in zijn dagen bij de Volksunie, die hij later via een paar eigen politieke verzinsels (zoals I.D. 21) inruilde voor de SP.a.

Begin dit jaar stond Bertje nog heel genereus zijn plaats van SP.a-lijsttrekker bij de Brusselse lijst voor het Vlaamse parlement af aan een zekere Hannelore Goemans, zogezegd om 'een jongere kansen te geven'. Wat blijkt nu: Bertje wordt opnieuw gecoöpteerd senator voor de SP.a, Hij zou uit negen kandidaten als de beste keuze overgebleven zijn en krijgt een halve parlementaire wedde van 2.600 euro per maand plus de gebruikelijke vergoedingen; o.a. als fractievoorzitter en als voorzitter van de pensioenkas voor senatoren. En zelfs daar houdt het niet bij op. Hij geeft nog les aan de UGent en aan de Erasmushogeschool in Brussel; is voorzitter van de koepel van Nederlandstalige hogescholen en universiteiten in Brussel (BRIK) en gedelegeerd bestuurder van het woonzorgcentrum 'De Overbron'. En als alles een beetje meezit, krijgt hij over 5 jaar een riant parlementair pensioen (uiteraard na zijn uittredingsvergoeding te hebben geïncasseerd).

Het leven kan hard zijn – I.v.m. Bert Anciaux nog deze 'petite histoire'. Hier bij ons in Kasterlee had Bert een soort fanclub die voor hem bij verkiezingen ook plakploeg speelde. Sinds hij besliste niet meer op te komen, zijn zijn Kastelse volgelingen niet gaan plakken voor Bert's opvolgster, maar voor de PvdA!

29-06-2019, 00:03

28-06-2019

Peppi en Kokki *

Het had er eergisteren veel van weg dat 'Peppi' Reynders en 'Kokki' Vande Lanotte hun mislukte informatieopdracht aan onze Flup zouden gaan teruggeven. Dat werd gefluisterd vóór men de uitslag kende van de benoeming van de nieuwe voorzitter van de Raad van Europa. Dat werd dus níét Reynders en de vraag is maar of dat enige invloed zal hebben op de informatieronde. Na tweemaal uitstel wordt het waarschijnlijk toch afstel, zoals algemeen verwacht en kan niemand voorspellen wanneer en of er een nieuwe federale regering komt. Men wijst naar de PS en de N-VA, die met elkaar zouden moeten praten. De laatstgenoemde wil wel, maar op voorwaarde dat er een staatshervorming komt waarbij België een confederaal land wordt. De PS daarentegen wil helemaal niet met de N-VA spreken en zo wordt het straks eerder uitkijken naar de vorming van de gewestregeringen, want die gaan we nodig hebben om dit land verder te besturen, maar dan wel in een andere context. In dit verhaal zou het wenselijk zijn dat de heer Timmermans, voorzitter van het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO), ophoudt met zich in de politieke discussie te mengen. Naar aloude slechte Belgische gewoonte zal dat VBO zich weer achter e.o.a. Belgisch standpunt stellen, met de vriendelijke vraag aan de Vlamingen ermee akkoord te gaan (en later de rekening te betalen). Is er bij de vorming van een nieuwe federale regering de tegenstelling PS-N-VA, dan lijkt het ook niet erg te lukken met de Vlaamse gewestregering, waar men een spelletje stratego speelt, waarbij de N-VA zegt nog altijd met het VB te willen praten, maar waar tsjeven en liberalen al op voorhand stellen dat ze nooit met de partij van Van Grieken zullen willen samenwerken. Dat geeft de partij van De Wever het excuus waarop ze rekt, terwijl deze twee traditionele partijen blijkbaar nog steeds niets hebben geleerd van hun laatste verkiezingsnederlagen (+ die van Bilzen) en zij riskeren straks niet meer alleen te zullen moeten opboksen tegen het Vlaams Belang, maar ook tegen de kiesdrempel... –

Titel geleend van 'Kamikaze' uit de laatste editie (juli/augustus) van Grondvest, het maandblad van de Vlaamse Volksbeweging (VVB). –

27-06-2019

Partij zonder boegbeeld

Het beste nieuws van de laatste dagen is het bericht dat
Kris Peeters
eindelijk beslist heeft dan toch maar naar Europa te gaan en
bij Michel en Flup
zijn ontslag als vice-premier heeft aangeboden. Van die
dwarsligger zijn we
hier voorlopig verlost en daar zullen weinigen om rouwen, zelfs
niet in zijn
eigen partij (misschien wel binnen het ACV...). Bij het
bericht over de Europese verkiezing van Peeters wordt steeds
verteld
dat hij daarvoor een kwart miljoen stemmen heeft gehaald.
Misschien komt dat
wel doordat heel wat mensen hem op die manier hoopten hier weg
te krijgen.
Trouwens 250.000 lijkt veel, maar is nog altijd maar één vierde
van de stemmen
die zijn partij- en streekgenoot Leo Tindemans indertijd bij de
Europese
verkiezingen behaalde. Die kreeg er inderdaad één miljoen.
Nu mag men Peeters liever kwijt zijn in de Belgische en Vlaamse
politiek, feit
is wel dat CD&V geen figuren meer heeft die indruk maken. Beke
is als
voorzitter gewogen en te licht bevonden, Crevits likt nog haar
wonden van de
verkiezingsnederlaag in de eigen regio, De Crem houdt het voor
bekeken (tenzij
hij nog eens kazak draait!) en 'Straffe' Hendrik Bogaert is
alleen als
mogelijke nieuwe voorzitter aanvaardbaar als de hele partij
naar rechts zou
opschuiven. Blijft nog over Servais Verherstraeten, de
linksgezinde advocaat met
de geforceerde glimlach, die het mooi kan uitleggen maar met
Beke gemeen heeft
dat hij niet geloofwaardig overkomt.

26-06-2019

D-day for Didier ?

Didier Reynders, federaal minister van Buitenlandse Dinges, zal vandaag te weten komen of hij voorzitter kan worden van de Raad van Europa. Dat wordt dan de bekroning van een politieke carrière, waarbij hij zelf ook eens met een prijs kan gaan lopen. Dit nadat zowat alle kabinetchefs die hij ooit als minister heeft gehad een lucratieve landing hebben meegemaakt. Reynders' huidige kabinetchef voor Buitenlandse zaken wordt ambassadeur in Tokio. Adjunct-kabinetchef Luc de Lobel wordt ambassadeur bij de OESO. Drie andere, medewerkers: Christophe De Bassonpière, Michael Wimmer en Pierre Brusselmans worden respectievelijk ambassadeur in Tunesië, Ivoorkust en India. Reynders is niet de enige die zorgt voor de verdere carrière van zijn medewerkers, maar geen enkele andere politicus is er ooit in geslaagd Didier op dat gebied te kloppen. Wat daar nu gebeurt doet hij al bijna zolang als hij in de Belgische nationale regering zit, dus continu sinds 1999. Men vindt zijn vroegere medewerkers ook terug bij andere instellingen zoals o.a. de Nationale Bank van België (NBB) en de Europese Centrale Bank (ECB). Als hij het vandaag haalt bij de Raad van Europa, zal dat carrousel hopelijk ook tot het verleden behoren.

Misschien is zijn mogelijk vertrek ook een reactie op het feit dat Reynders er nooit in geslaagd is Belgisch eersteminister te worden, terwijl zijn rivaal binnen de eigen MR-partij – onze nu nationale Charel – daar wél in slaagde. –

En dan nog dit: de kersverse nieuwe 'fractielijder' van de SP.a, een zekere Conner Rousseau, stelt voor de naam van de partij te veranderen. Wat zou men denken van SP.b

('Socialistische Partij beter') ?

h/t [guido van alphen](#)